

Svatá Hora

1
2011
ročník
XLVIII

Novoroční zamyšlení • Rozhovor s Davidem Horáčkem • Ze starých čísel časopisu

Svatá Hora 2010 v číslech a datech

Personál

9 kněží, z toho 1 vietnamský kněz a 1 vojenský kaplan
spravované kostely: Svata Hora, Obořiště, Třebsko, Praha sv. Kajetán
zaměstanci (18 osob): kuchyně 3, údržba 4, kostelníci 3, varhaník 1,
ex. dům 3, účetní 2, IT a požární ochrana 1

Svatosti

křty dětí 14 • křty dospělých 0 • svátost manželství 9
svátost biřmování 26 • cca 28.000 sv. přijímání

Poutníci a turisté

103 poutních výprav: z ČR 56 • Německo a Rakousko 21 • Polsko 13
Slovensko 4 • Itálie 3 • USA 3 • Holandsko, Filipíny, Rusko 2
Singapur, Malaisie, Japonsko, Švýcarsko, Anglie, Francie a Srbsko 1
dále cca 30 školních výprav

Svatohorské poutní muzeum

počty prohlídek: ČR 53 • Německo (a Rakousko) 41 • Rusko 10 • Polsko 7
Slovensko 2 • Anglie 6 • Francie 3 • Dánsko 2 • Malaisie 1
Celkem bylo prodáno 5.611 vstupenek • samostatné prohlídky muzea 269

Exerciční dům

ubytováno 51 skupin • Svata Hora pořádala 22 kurzů
cizí pořadatelé 29 akcí • celkem ubytováno 1.301 osob

Časopis Svata Hora

vychází 6x do roka • 3.700 výtisků • 1.950 odběratelů

Internetové stránky

pravidelně doplňované aktuality • nová sekce o stavbě velkých varhan
internetová televize • možnost zaslání prosby P. Marii Svatohorské

opravy

dokončení oprav prostorů pro ubytování hostů v klášteře
revize střechy baziliky • rozšíření kamerového systému
nový čipový přístupový dveřní systém

Z loňského kalendáře

9. 1. – 1. latinské nešpory • 4.-6. 3. – J. Tůma nahrává v kapli sv. Ignáce
13. 3. – Postní duch. obnova • 17. a 24. 3. – Koncerty v biskupském pokoji
30. 4. a 1. 5. – Nahrávání vánočního CD • 1. 5. – První poutní mariánská sobota
8. 5. – Arcidiecézní pouť za duch. povolání • 26. 5. – Benefiční koncert na stavbu varhan
28. 5. – Noc kostelů • 29. 5. – Pouť a Výroční schůze Matice Svatohorské 12.-13. 6. – Korunovace a večerní koncert
19. 6. – Pouť rodin pr. arcidiecéze 26. 6. – Pouť řeckokatolíků • 22. 5. – Orelská pouť • 15.-16. 8. – Poutní slavnost
11. 9. – Pouť býv. svatohor. ministrantů • 18. 9. – Příbramská Svatohorská šalmaj • 10. 10. – Koncert na 4 varhany
6. a 13. 11. – Úklidová brigáda • 27. 11. – Setkání ministrantů Bodenmais / Sv. Hora • 4. 12. – Adventní duch. obnova
18. 12. – Raní rorátní mše s kardinálem Vlkem • 21. 12. – Vernisáž výstavy betlémtů • 22. 12. – Betlémské světlo

OBSAH

Úvodník

Novoroční zamyšlení **3**

Naše pravidelné otazníky

Rozhovor s Davidem Horáčkem **4**

Ze Svaté Hory

Listárna **10**
Zprávy ze Svaté Hory **11**
Ohlédnutí – ze starých čísel časopisu **13**
Zemřela paní Anneliese Meutgens **17**
O Svaté Hoře – z Kalendáře akcí **18**
Okénko Matice Svatohorské **20**

Spiritualita

Duchovní slovo **22**
Novoroční zamyšlení – dokončení **24**

Informace

Exercicie, poutě, bohoslužby **25**

Novoroční zamyšlení

P. Ladislav Škrňa, CSsR

Uplynulo několik dnů a týdnů od chvílí, v nichž jsme se zabývali přemýšlením, jakou radost připravit svým nejbližším tím, že jim vybereme ten nejhezčí vánoční dárek. Kolik jsme do toho vložili péče a lásky. A když se o Štědrém večeru dárky rozbaly a viděli jsme spokojený úsměv na tvářích svých blízkých, rozhodli se v našich srdcích pokoj a pocítili jsme opravdovou radost.

Možná, že ten pocit štěstí a spokojenosti vyprchal dříve, než jsme se ocitli na rozhraní dvou roků. Možná jsme pocítili i jakýsi smutek a rozechvění nad tím, co minulo, v očekávání toho, co nás snad v novém roce čeká. Možná jsme i s trochou lítosti hleděli za uplynulým rokem - vždyť uběhl tak rychle, tolik věcí se nám v něm nepovedlo, tolik věcí jsme nedomysleli a nedotáhli do konce. Jistě v něm bylo i mnoho dobrého, ale také mnoho ztraceného, promarněného času, mnoho nedorozumění, mnoho loučení, rozhodů – hlavně rozhodů s Bohem.

Zakladatel redemptoristů, svatý Alfons, medituje nad časem: „*Není nic kratšího, nic dražšího nad čas. Minulý již není, budoucí je nejistý, přítomný rychle utíká. Přesto nám čas umožňuje získat věcnou spásu, může však být i příčinou věčné záhuby.*“ A svatý Bernardin k tomu dodává: „*Čas je mzdou, za níž, pokud ji správně užíváme, můžeme získat Boha.*“

Jsme teprve na začátku nového roku 2011, který před námi leží jako neproniknutelná mlha. Všichni víme, jak nebezpečná mlha může být, hlavně v dopravě. Ani silné reflektory ji neprorazí. Jsme proti ní vcelku bezmocní. Existuje pouze jediný prostředek, který ji rozptýlí – slunce. Ale tímto prostředkem ještě nedisponujeme!

Staří Římané uctívali „nepřemožitelné slunce“ jako nejvyššího boha. Křesťanství před dvěma tisíci lety přejalo toto označení a nazvalo Krista „Sluncem.“ A toto Slunce nám svítilo po celá staletí v mlhách nejistot, válek, pronásledování a útrap všeho druhu.

Ale co dnes? Můžeme tuto víru ve „Slunce“ předpokládat u dnešního člověka?

Fotografie
na titulní straně
časopisu:

P. Anton Verbovský,
Vánoce

Fotografie v časopisu:
archiv Svaté Hory

Ilustrace:
Pavel Verner

Sedm hubených let

Rozhovor se studentem teologie redemptoristou Davidem Horáčkem o duchovním povolání, redemptoristech, biblických bouřích, lásce ke koním a mnohém dalším.

Jsi teď už vlastně jediným studentem teologie za Pražskou provincií redemptoristů...

Ano, ale když jsem v roce 2004 nastupoval, bylo nás více. Ostatně mi to ani nepřijde, že bych byl jediný – v Bratislavě nás je více, teď šest (bylo nás ale i sedmáct). Až když přijedu sem, na Svatou Horu, pak je mi jasné, že jsem už jediný student. Zjistil jsem ale, že nemusím být u všeho, a tak si i přes tu svoji osamocenosť nezoufám. A stále si myslím, že ještě někdo nový třeba přijde.

Čím to, že vývoj personálního stavu řádu je takový? Spiritualita redemptoristů v dnešní době již nemá čím oslovit další zájemce?

Tím jsme se, jako jedním z témat, zabývali i na uplynulé provinciální kapitule. Jako jeden z cílů tam byla uvedena nutnost pastorace duchovních povolání. Nedostatek nových řeholníků je ale hlavním rysem současného stavu většiny západoevropských řeholníků, kromě několika výjimek zejména kontemplativních řádů. Že by ale naše spiritualita nebyla oslovující, se nedomnívám. Jistě i dnes máme možnost lidí oslovit, třeba misemi. Je stále se co učit, například v otázce přístupu k člověku. Být člověku na blízku, umět si ho vážít, ocenit jeho snahu a práci. Prožívat cokoliv společně s konkrétními lidmi, zajímat se o člověka a jeho život, to vše velmi oslovuje.

Jak jsi našel redemptoristy Ty?

Právě prostřednictvím misí. V době, kdy jsem se rozhodoval, do jaké řehole půjdu, jsem měl na mysli především kontemplativní řády. A právě v té době přišli do naší farnosti redemptoristé a vedli misie. Přiznám se, že můj první dojem z nich nebyl dobrý. Říkal jsem si: „Hoši, klobouk dolů před tím, jak kázete, jak misie vedete, ale přišli jste sem na pár dní a až odejdete s pocitem, že jste obrátili půl světa, vše zůstane při starém.“ Misie mi připadaly jako něco, co v jednadvacátém století nemá co dělat, jako věc hluboké minulosti. Později jsem si s tímto názorem začal připadat hloupě, protože tak úplně vše při starém nezůstalo, a tak jsem si slíbil, že pokud redemptoristy ještě potkám, snad se jim i omluvím. A dál jsem uvažoval o vstupu do nějakého kontemplativního řádu.

Za rok, když už jsem byl rozhodnut odejít seznámit se s kontemplativním způsobem života, se v naší farnosti, pro mě zcela neočekávaně, redemptoristé znovu objevili. A tak jsem za nimi v první řadě došel a vykoktal cosi jako omluvu. Už jsem na ně nahlížel trochu jinak. Pater Jiří Šindelář mi tehdy řekl: „Když hledáš komunitu, tak se za námi také někdy zastav na Králíkách, rádi Tě uvidíme.“ Já jsem proto, aby byl klid, přitakal, a tím jako by to pro mne zhaslo. Moje kamarádka mne však upozornila, že pokud si sám chci vybrat, kde mám v životě být, a neptám se na to Boha, mohl bych udělat chybu. Pochopil jsem to tak, že musí přijít nějaká výzva. Tehdy jsem se i začal modlit o potvrzení, že mnou zamýšlená cesta je ta správná. Pochopil jsem, že očekávanou výzvou mohlo být pozvání Jirky k návštěvě redemptoristů. Nakonec jsem si ale řekl, že snazší a pohodlnější pro mne bude, když se rozhodnu sám podle sebe. A v ten den se mě, jakoby zcela náhodou, tři lidé nezávisle na sobě zeptali, kdy že tedy už konečně hodlám navštívit ty redemptoristy. A tak jsem se rozjel na Králíky. Z plánované jednodenní návštěvy se stal týdenní pobyt. No a potom jsem už prakticky přímo jel na Svatou Horu. Bylo to ve velikonoční době roku 2004.

Takže nakonec jsi chybu neudělal?

Zatím si myslím, že ne. Přestože větší společenství by mi možná v některém ohledu mohlo nabídnout víc, myslím si, že i v tom menším počtu, v němž naši spolubratři fungují v Čechách, přináší mnoho jak misijní činností tak i konáním exercicií a pastorací poutních míst. Možná jen přišlo sedm hubených let...

Zpět k tvému studiu. Vy redemptoristé studujete v Bratislavě. Proč?

To je záležitost, pocházející z doby, kdy byl slovenským viceprovinciálem P. Robert Bezák. Tehdy se ukázalo, že bude lepší, když česká i slovenská strana budou mít společný studen-

tát – tedy místo, kde mohou bohoslovci jak navštěvovat školu, tak současně žít v komunitě, která jim poskytne možnost duchovní formace.

Jakou školu tam konkrétně navštěvuješ?

Nestudujeme v semináři pro diecézní kněze na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě, ale chodíme do školy otevřené i laikům, kterou je Teologická fakulta Trnavské univerzity. To je jen kousek od kláštera, kde nám naopak je poskytnuto formační zajištění – jsou tam kněží, kteří jsou zodpovědní za naše vedení v duchovním životě i dalších sférách.

Co pro Tebe, jako člověka pocházejícího z Východních Čech, znamená žít v podstatě trvale na Slovensku? Pozoruješ, jestli to na Tebe má nějaký vliv?

Člověka to poznamená například jazykově. Pozoruji to i já. Po prvním roce studií mi jeden kamarád o prázdninách říkal: „Ten tvůj přízvuk už není takový, jaký býval.“

Jindy, když jsem jel vlakem na své sliby, po skončení noviciátu (nejdřív dva roky studujeme základy filosofie a teologie, potom je rok přerušení studia, kdy absolvujeme noviciát a po něm se skládají první sliby, tedy dočasné, a pak se vracíme zpět na studia), v Olomouci přistoupila jistá dáma, přisedla si ke mně do kupé a dala se se mnou do řeči. Byl to příjemný rozhovor. Na konci cesty, když jsem přijel do Prahy, mě ale čekalo překvapení. Ona dáma mi asi chtěla vyseknout lehkou poklonu, a tak řekla: „Mladý muži, na to, že jste Slovák, Vám ta čeština jde opravdu výborně.“ Zalupal jsem po dechu a vysvětlil jsem jí, že jsem plnokrevný Východoch. Pak mě to i zamrzelo, a tak se snažím si češtinu hlídat.

I dnes, když jsem přijel, mi už už naskakovala na zvolání „Pán s vámi“ odpověď „I s duchom tvojim!“

Zaznamenal jsi v průběhu studia zajímavou disciplínu, která Tě oslovila?

Během prvních dvou let mne překvapilo velké množství pedagogicky zaměřených předmětů. Poskytly mi možnost naučit se pracovat s lidmi, což považuji za velmi důležité.

Dále mně zaujala filosofie, třeba metafyzika. Zpočátku tyto disciplíny vypadají neproniknutelně, ale časem, když se člověk naučí jiným způsobem rozvažovat o problémech, je možné proniknout i texty, které při předchozích šesti pokusech byly naprosto nesrozumitelné.

Také bylo velmi zajímavé, když nás herečka Eva Žilineková učila (škoda že pouze jeden semestr), jak vystoupit před lidmi a nenechat se při tom svázat stresem, který je mojí slabinou. Kdo není trémista, blaze mu – já jsem. Při jejích hodinách jsme měli možnost vyzkoušet si práci s hlasem a vůbec nacvičit projev na veřejnosti.

Velmi mne oslovila témata biblistiky, jako například „Abraháмова rodina“ nebo „Mesiáš ve Starém zákoně“ a také „Židovské svátky.“ Zajímavým předmětem je též liturgické umění. Vzpomínám, jak mi pan Traxler posílal fotografie nového liturgického prostoru Svaté Hory, které jsem potřeboval k prezentaci své práce. Je úžasně vnímat tu krásu, vyvěrající z děl, která vznikla ze vztahu Boha a člověka. Ať už jsou to obrazy, sochy, hudba nebo architektura, vše to dokáže hovořit a zasáhnout nitro člověka.

Ve škole se jistě přihodily i neobvykle radostné situace...

Ano. Vzpomínám si například na jednu hodinu katechetiky, kdy jsme v rámci tvořivé dramaturgie měli hrát jeden evangelijní příběh. Já jsem ztvárnil roli stožáru na lodi, podě mnou spali apoštolové, a onen vyučující, aby dostatečně dokreslil atmosféru, kolem nás pobíhal a vytvářel mořskou bouři, kterou navíc doplnil tím, že pustil vodovodní kohoutek. Místo toho, abychom hráli příběh, všichni jsme se smáli.

V jakém klášteře jsi prožíval svoji formaci?

V našem domě v Bratislavě v Puškinově ulici. Je tam asi dvacet redemptoristů, z toho šest studentů a dva bratři, ostatní jsou kněží.

Jakou činnost vyvíjí bratři (nekněží) redemptoristé? Jsou to především technické záležitosti chodu domu?

Vlastně ano. I když jeden z bratřích je také magistrem teologie a domnívám se, že také dříve někde vyučoval, teď pečuje především o nákupy, opravy a kostel. Druhý bratr pak tráví většinu času v kuchyni.

Tímto způsobem pak řeholní dům funguje opravdu jako rodina – včetně všech nutných úkonů...

Ano. Bratři mají v komunitě své nezastupitelné místo.

Zažil jsem to i jinde. Například v Irsku, když jsem byl na jazykovém kurzu, byl v poměrně velkém domě bratr, který se staral výhradně o návštěvy. Dále třeba ve Vídni je jeden z bratřích plně vytížený zařizováním nákupů a podobných povinností, má ale na starosti například i práci s bezdomovci.

Máš nějaké kmenové zařazení v rámci české provincie?

Každý student by měl mít řeholní dům, do nějž patří. Já, jako jediný student české provincie, jsem zařazen na Svatou Horu, a tak i mé cesty ze studií vedou v podstatě výhradně sem. Domů jezdím tak na den, dva. Velké prázdniny, Velikonoce a Vánoce ale trávím na Svaté Hoře. A také samozřejmě výjimečně přijedu i nečekaně...

... jako například dnes – a to velmi vhod...

... no, jak myslíš (smích).

Zmínils, že před vstupem do kláštera jsi pracoval v Charitě. Jak vlastně proběhlo mezidobí mezi Tvým středoškolským studiem a řeholním životem, mohli se zeptat?

Jistěže můžeš. Občas s úsměvem říkám, že jsem se od ošetřovatele zvířat propracoval k ošetřování lidí. Mám totiž vystudovanou zemědělskou školu. Nešel jsem pak na vysokou – chtěl jsem si hned vydělávat a hlavně dělat, co mne baví. U nás ve Slatiňanech je velký hřebčín, kam jsem začal chodit tak v devíti letech. Důvodem mého zájmu o koně nebyla možnost zajezdit si na nich, ale učarovala mi jejich krása. Jsou to impozantní stvoření, která mne nadchla. Ostatně je kolem nich spousta další práce a velké dřiny.

Tak jsi tedy asi našel své pravé povolání, zdálo se...

Slechtitelská práce, hrabat se v papírech, to bylo moje. „Tady zestárnu“, myslel jsem si. Kdo jiný by asi měl zájem hledat ve stozích papírů, která kobyla měla kdysi bílé kopyto...

Při prvních slibech

Všechno se vyvinulo jinak. Po škole jsem nastoupil do hřebčína a absolvoval jsem tam i civilní službu, ale ze zdravotních důvodů jsem to místo musel, velmi nerad, opustit. Tehdy jsem na rok a něco skončil ve velkoskladu zeleniny, kde jsem se musel učit spoustu nových věcí – řídit nákladák a vysokozdvizný vozík, umět se domluvit s lidmi, prodat co bylo třeba a umět také utržit. Byla to škola.

Když firma zkrachovala, pracoval jsem pár týdnů jako strážný, ale dále to nebylo možné. Šel jsem tedy úplně jinam (s tím, že kdekoli budu pracovat, získám nějaké zkušenosti), a na jednu sezónu jsem skončil v hospodě. I to bylo poučné: pozorovat vztahy mezi lidmi, do nichž není radno moc mluvit, jen je z povzdálí sledovat. Pokud někdo tvrdí, že v hospodě je možné domluvit nejvíc obchodů, je tomu určitě tak.

Po roce za mnou přišla již jednou zmíněná kamarádka, jmenuje se Láďa, která pracovala v Charitě jako domácí ošetrovatelka, a nabídla mi spolupráci. Měla na starosti těžké případy, starala se například o sklerotickou maminku dvou schizofreniků, dále o vozíčkáře, nepohyblivé lidi a podobně.

Zkusil jsem to tedy a nastoupil do práce, ale po prvním týdnu jsem měl pocit, že musím utéct. Viděl jsem, jak vypadá převazování bérceových vředů, ošetrování po amputaci. Pohled na živé rány mi opravdu působil problémově.

Oproti tomu přebalit dospělého člověka mi připadlo jako lehký úkol, ovšem jen do té doby, než jsem si to sám zkusil. Pak jsem si teprve uvědomil, že jsem nikdy nic podobného nedělal ani s dítětem. Ošetrovaní ale situaci brali, až bych mohl říci, s humorem a radili mi: „Udělej to radši takhle,“ a hlavně: „Klid, nějak to spolu zvládneme...“

Jak dlouho jsi v Charitě pracoval?

Přesně na den čtyři roky. Nakonec jsem si tu práci zamiloval. Vlastně jsem to ani nebral jako práci. Nebylo možné k té službě přistupovat tak, že přijdu, vykonám co mám, zabouchnu dveře a jdu domů. Byl to záprah na sedm dní v týdnu. Navíc jsem často byl jedinou osobou, která danou domácnost v ten den navštívila. Mnozí lidé byli vděční za to, že jsem k nim na dvacet minut přišel a promluvil s nimi o tom, jak se mají nebo zda něco nepotřebují. Byli rádi, že se o ně někdo zajímá.

V čem Tě práce v Charitě nejvíce změnila?

Jsem typ člověka, který se nerad rozhoduje k něčemu, co příliš neumí nebo v čem si není jistý. V podobných situacích mi často pomůže, když prostě nemám na výběr. Tak tomu bylo, když mi onemocněla sestřička a já musel sám rozvážet inzulin. Přišel jsem k jedné babičce, natáhl potřebné množství do stříkačky a podával jí se slovy, že si má dávku píchnout sama, jako dřív. Ona však řekla: „Podívej, hochu, když už to držíš v ruce, tak mně to tam ňobni“ a odhalila rameno. Tak mi nezbylo než provést, oč jsem byl žádán.

A takto se mi to stalo i v jiných situacích. Ale taková šoková terapie je pro mně zdravá. Podobně jsem se vlastně dostal i ke zpěvu...

Ke zpěvu?

Moje sestra jednou přišla domů s tím, že mají cosi zpívat v kostele a chybí jim mužský hlas. Já, adolescent, jsem s přehledem prohlásil, že samozřejmě všechno v pohodě zazpívám. Dorazil jsem tedy na zkoušku, zazpíval napoprvé onu větu a s nadhledem odešel. V neděli jsme odjeli do Bojanova – od té doby

mám to místo moc rád. Pamatuji si, že tam byla výborná akustika a příšerná zima. Zazpíval jsem si tu svoji větičku a tím to pro mě haslo.

Pak přišla Láďa (tehdy jsme se ještě tolik neznali) s nabídkou „Budeš se mnou zpívat, že?“ Tak jsem tedy přitakal, jako obvykle – aby byl klid. Do kostela jsem pak chodil opatrně, tiše se zasunul do lavice a doufal, že jsem neviditelný.

Jednou ale Láďa přišla, vytáhla mě za ruku z lavice a přes celý kostel mě vedla na kůr. Cestou jsem zaslechl nějakou babku jak říká „Nevíte, paní, co udělal, že ho vedou pryč?“ Prostě: byla to ostuda. Na kůru Láďa řekla: „Tady je Tvé místo.“ A než jsem stihl odpovědět, zazvonilo a začala mše. A jistě to bylo dobře. S ní jsem mohl pracovat na zpěvu i na sobě.

Konečně další kněz, který bude zpívat...

Já to mám rád. Nepovažuji se za hudebníka – mé veškeré hudební vzdělání jsou dva roky studia hry na akordeon. Pak jsem toho nechal, protože jsem se svého učitele opravdu bál. Od té doby pak nic až do oné příhody v kostele s Láďou Horovou. Ta však za podivných okolností s hraním u nás v kostele skončila, a tím pádem i já se zpěvem.

Zpíváš ale i dnes...

Ano. S Láďou jsem takto zpíval vlastně deset let. Když jsem pak přišel na Svatou Horu, myslel jsem, že se zpěvem je konec. Ale hned po několika dnech přišla paní Krmášková, svatohorská varhanice, a ptala se: „Nezpíváš náhodou?“ Co mi zbývalo, než přiznat, že: „Občas si zazpívám...“ A tak mne to neminulo ani zde.

Když jsem pak nastoupil na studia do Bratislavy, a opět doufal, že tady zpívat nebudu, zase prošly informace o mně – zpěvákovi, a občas jsem tedy zpíval žalm v našem řádovém kostele. Zajímavým způsobem jsem se také dostal do kostela u jezuitů, kousek od naší školy. Překvapila mě tamější varhanice, hrála brilantně a lehce a krásně k tomu zpívala. Měl jsem opravdu chuť poznat člověka, který díky darům od Boha dokáže ostatní Bohu tolik přiblížit. A jakoby náhodou mi jednou v tom samém kostele na rameno zatukala osoba, kterou jsem neznal. Představila se mi jako Mária s tím, že by se mnou chtěla spolupracovat. Nebyť školení u Láďi, tak bych si na podobné věci netroufnul. Dneska je mi už ale jedno, před kolika lidmi zpívám. Ostatně Bůh je přítomen stále týž.

Na závěr snad, abychom, jak to bývá u mne obvyklé, neskončili hudbou, rád bych Tě poprosil o vzkaz po čtenáře časopisu, příznivce Svaté Hory.

Na prvním místě všem čtenářům přeji požehnání do jejich životů. Umět se ze života radovat a nalézat v něm Boží přítomnost je, myslím, velmi důležité. Rád bych také těm, kteří čtou časopis, poděkoval za jejich přízeň. Svatou Horu ožívují zejména lidé, kteří sem přicházejí, ale také vy, i když třeba nemáte možnost přijít osobně, jste s námi spojeni prostřednictvím modliteb. Svatá Hora se tak stává naší srdeční záležitostí.

Zůstaňme jí věrni!

S Davidem Horáčkem hovořil Pavel Šmolík

S rodinou u Korunovačního oltáře

Listárna

Vážení čtenáři,

zde bychom rádi vytvořili místo pro Vaše náměty, připomínky nebo též zajímavé informace a příběhy. Vítány, stejně jako doposud, jsou všechny Vaše podněty, které můžete zasílat na adresu časopisu uvedenou v tiráži nebo také emailem.

V následujících řádcích bych rád věnoval pozornost doplňujícím požadavkům, které jsme obdrželi prostřednictvím již mnohokrát zmiňovaných dotazníků. Odras realizace některých Vašich přání jste snad již upozorovali při čtení tohoto čísla časopisu: více duchovního slova, poezie atp.

Níže bych se však pokusil reagovat na tři jiné podněty, které takto lapidárně nelze zapracovat. Všechny se nějak dotýkají obsahu sdělení ve Zprávách nebo obecně v časopisu. Ostatní dotazy stran svatohorského areálu a dalších témat zodpovíme v příštích číslech.

Vkládání Kalendáře akcí do časopisu

Krátce nejprve o tiskovně samotné: Kalendář akcí, který každoročně vychází za finanční podpory Matice Svatohorské, popisuje stručnou historii a současnost poutního místa a předkládá nabídku jak pro poutníky, tak pro turisty (tvoří nadpoloviční většinu všech příchozích na Svatou Horu). Na rubrové straně je uvedeno kalendárium zahrnující výčet všech významnějších plánovaných akcí a exercícií pro církevní rok 2010/2011.

Vzhledem k tomu, že kalendárium po částech otiskujeme i v časopise Svatá Hora (rubrika Informace), nepočítáme s každoročním vkládáním Kalendáře akcí do časopisu – informace by pak byly zbytečně uváděny dvojmo. Celoroční přehled akcí je k dispozici navíc na internetových stránkách Svaté Hory. Věříme však, že nepohrdnete ani kalendáriem uveřejňovaným v časopise, kde se o důležitých akcích dozvíte s dvoudemšičním předstihem. Současné přetiskujeme lícovou část Kalendáře akcí (viz str. 18). Děkujeme za pochopení.

Více historie, méně sboru

Musím se k tomu přiznat: opravdu jsem svatohorský varhaník a regenschori. Odpusťte, každé povolání deformuje.

Svatohorský sbor tvoří asi patnáct lidí, kteří jsou naprosto nezištně ochotni každý týden páteční večer obětovat zkoušce a pravidelně neděli co neděli zpívat při mši. Je to, kromě nás – placených zaměstnanců, počítáje v to i kněží – největší svatohorská skupina dobrovolníků. „To je jasné,“ řeknete, „ale vždyť jako katolíci mají povinnost návštěvy nedělní bohoslužby.“ Jistě, máte pravdu. Kde však jsou Vánoce a Velikonoce, při nichž velkou část svého volna tráví zapražení do liturgické služby na Svaté Hoře? Nemohou si vybrat mši v jim příjemnou dobu, aby snáze uvařily oběd (dámy) nebo navštívili známé a nad sklenkou pohovořili (pánové) nebo si prostě jen nerozbili „volný“ den. Jejich volno je pro Pána a pro Svatou Horu.

A proto se omlouvám, jsem hudebník, a tak s radostí a vděkem informuji o těchto liturgických a kulturních událostech. Je však těchto informací více než dříve? Jen nepatrně (zpytoval jsem svědomí a procházel uplynulých deset ročníků časopisu). Mohu však slíbit, že jsem opravdu vždy chtěl a i dále míním informovat v pravdivých proporcích o současných událostech na Svaté Hoře. Snad Vás potěší alespoň nová rubrika uprostřed časopisu s přetisky úryvků starých čísel Svaté Hory, zařazená dle Vašeho přání: více historie.

Noty pro varhaníky

Ze zcela opačné strany čtenářské obce tohoto časopisu patrně pochází celkem pět žádostí, aby do časopisu byly zařazovány noty pro sbory a varhaníky. To bohužel nemůžeme, jedná se o velmi okrajové téma. Nelze než odkázat na periodika k tomu zaměřená, např. časopis Varhaník nebo Psalterium.

Pavel Šmolík

Zprávy ze Svaté Hory

- V sobotu 4. prosince se ve 6.00 konala první **rorátní mše svatá**, kterou sloužil P. Bohuslav Richter, bývalý duchovní správce farnosti Milín – Slivice, který nyní působí jako kaplan při katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích.

Následovala **adventní duchovní obnova**, kterou vedl rovněž P. Bohuslav Richter. Většina jejích nemnohých účastníků byli neobvykle muži. Duchovní obnova byla po katechezi, kající pobožnosti a mši svaté zakončena koncertem souboru Musica Podberdensis.

- Ve středu 8. prosince jsme oslavili **Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie**. Pro velký zájem byla navíc byla sloužena mše svatá v 11.00. Při odpolední mši svaté zazněla též slavnostní hudba pro trubku a varhany.

- V sobotu 11. prosince v 6.00 proběhly další **ranní roráty**. Cebroval P. Anton Verbovský, CSsR.

Týž den se konaly tradiční **latinské nešpory**, naposledy ve starém čase, tedy v 18.00. Počínaje lednem následujícího roku 2011 budou nešpory slouženy vždy jednu sobotu v měsíci (ne však vždy druhou) před odpolední mši svatou v 16.30 hodin. Návčik zpěvů pro tyto nešpory bude v předcházející půlhodině, tedy od 16.00.

- V pátek 17. prosince v 18.00 se v refektáři kláštera uskutečnil předvánoční **koncert Příbramského dětského sboru**.

- V sobotu 18. prosince v 6.00 proběhla třetí **rorátní mše**, které předsedal emeritní pražský arcibiskup

Při slavení rorátní mše

Miloslav kardinál Vik. Na tradičním krátkém posezení po rorátech ve farním sále bylo možné otci kardinálovi pokládat otázky.

- Téhož dne v 18.00 hodin se konalo řádné **zasedání výboru Matice Svatohorské**.

- V úterý 21. prosince v 16.00 byla na Svaté Hoře slavnostně zahájena **výstava betlémů** Spolku příbramských betlémářů. Vernisáže se zpěvem koledí ve svatohorském ambitu se zúčastnilo asi tisíc návštěvníků. Výstava betlémů v Mníšecké kapli a svatohorském poutním muzeu pak lákala další návštěvníky po celé vánoční období.

Betlém v Mníšecké kapli

- Ve středu 22. prosince v 18.00 bylo do svatohorské baziliky slavnostně přineseno **betlémské světlo**. Následovalo krátké kulturní vystoupení v režii příbramských skautských oddílů.

- Štědrý den**, pátek 24. prosince, byl zahájen jako poslední den doby adventní – poslední z obvyklých čtyř adventních rorátních mší, kterou sloužil P. Josef Michalčík, CSsR. Následovaly obvyklé pravidelné mše svaté v 7.00 a 9.00 hodin. V 16.00 hodin byla pak slavena tzv. „půlnoční mše svatá“, s formulářem Narození Páně – v noci. Zcela zaplněná bazilika mimo jiné vyslechla též Rybovu Českou mši vánoční „Hej Mistře“ v provedení Svatohorského chrámového sboru a členů Příbramské filharmonie.

- Boží hod vánoční**, sobota 25. prosince, zahrnoval obvyklé „nedělní“ bohoslužby a české nešpory. V od-

poledních hodinách proběhl u Březnické brány **živý betlém** – vánoční program v režii příbramských skautů.

Radost dětí ze setkání se zvířaty

Jeho součástí byl zpěv koled s **doprovodem dud**. Program oživila též přítomnost živých zvířat hřebčína Marah, která byla pro přítomná dítka největší atrakcí.

□ V neděli 26. prosince jsme oslavili **Svátek Svaté Rodiny**.

Po obvyklých nedělních bohoslužbách však nenásledovaly pravidelné nešpory, ale **Vánoční koncert** Svatohorského chrámového sboru. Za účasti Doc. Jaroslava Týmy zazněl Koncert pro varhany a smyčce Jana Křtitele Vaňhala, Sacrum Pastorale Integrum Václava Jana Koprivy a další skladby. V rámci koncertu předali svatohorský administrátor P. Josef Michalčík, CSSR a regenschori Pavel Šmolík **Doc. Tůmovi** jmenovací dekret, kterým mu za trvalé zásluhy o provozování kvalitní hudby na Svaté Hoře byl propůjčen **čestný titul** „titulární varhaník svatohorský, h. c.“

□ V pátek 31. prosince se kromě pravidelných bohoslužeb konala ve 22.30 večerní **mše svatá „Na začátku občanského roku“**, při níž se v bazilice shromáždili ti, kteří chápou památku sv. Silvestra nikoli jen jako oslavu úspěchů končícího se roku, ale rovněž jako příležitost ke zpytování vlastního konání v uplynulém roce, a možnost vykročit do nového roku s Boží pomocí. Po mši svaté následovala tradiční **multimediální projekce**, shrnující svatohorské dění roku 2010, zpěv České státní hymny a slavnostní ohňostroj na svatohorském náměstí. Multimediální projekce je též k dispozici na internetových stránkách Svaté Hory.

Pro nově vznikající **audiovizuální kroniku** Svaté Hory hledáme jakékoliv **archivní záznamy** související s tímto poutním místem. Vítány jsou zejména **staré filmy** nebo též v současnosti již velmi obtížně dohledatelné **gramodesky**, například s nahrávkou Svatohorského zdrávasu. Jste-li ochotni nám tyto materiály zapůjčit, kontaktujte nás, prosíme, na adrese redakce časopisu.

□ V neděli 2. ledna 2011, o 2. neděli po **Slavnosti Narození Páně**, byly při mši svaté v 9.00 hodin opět provedeny některé části Svaté Hoře dedikované Vánoční liturgie Radka Rejška, zaznamenané též na Vánočním CD Svatohorského chrámového sboru.

□ Ve čtvrtek 6. ledna proběhla **oslava Slavnosti Zjevení Páně**. Pozitivní vliv stále rostoucí tendence rozšiřovat i světské slavení Vánoc se projevuje i v Příbrami tradičním odpoledním **tříkrálovým průvodem** s živými velbloudy. Každoročně se jej účastní i zástupce Svaté Hory, jímž byl letos P. Anton Verbovský, CSSR, který též přinesl několik slov o kořenech tříkrálového slavení.

Duchovní oslava Slavnosti Zjevení Páně ve svatohorské bazilice zahrnovala čtyři mše svaté, z nichž poslední byla ozdobena figurální tříkrálovou hudbou českého baroka a anglické renesance. Následoval **Tříkrálový koncert** Svatohorského chrámového sboru, poslední z cca 15 hudebních provedení, která pro chválu Boží i potěšení bližních o letošních Vánocích sbor s velkým nasazením realizoval. Děkujeme.

□ V sobotu 8. ledna se konaly latinské **chorální nešpory, poprvé v novém čase** – v 16.30 hodin.

□ Ve dnech 10. až 13. ledna se na Svaté Hoře uskutečnila **Provinciální kapitula Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele** – redemptoristů. Předmětem jednání byla mimo jiné též volba nového vedení České provincie kongregace. **Novým provinciálem** se na následující čtyřleté období stal **P. Josef Michalčík**, stálými konzultory P. Ján Sokulski a P. Miroslav Jesel, mimořádnými konzultory byli zvoleni P. Roman Janáč a P. Stanislav Přibyl.

□ Dne 14. ledna ráno **zemřela** dlouholetá dobrodinkyně Svaté Hory **Anneliese Meutgens**. Více na jiném místě časopisu. R.I.P.

□ Ve úterý 18. ledna se na Svaté Hoře uskutečnilo **vikariátní setkání** kněží Příbramského vikariátu.

□ V pátek 21. ledna jsme oslavili **106. výročí povýšení** svatohorského chrámu na **papežskou basilicu minor** s možností v tento den získat plnomocné odpustky. K povýšení chrámu došlo roku 1905 papežskou bulou „Sacris aedibus“ Pia X.

VĚSTNÍK MATICE SVATOHORSKÉ.

ČÍSLO 1.

ROK 1922.

UVODEM.

Kdo by neznal českého poutního místa, Sv. Hory! Kdo by nevěděl, jaký význam má pro náboženský život českého lidu! Komu neznámo, jak drahocenné umělecké památky jsou na Sv. Hoře!

Sv. Hora je velkolepé, tajuplné útočiště duší. Po staletí již spěchá tam zbožný, věřící lid a hledá tam útěchy a posily ve svých bídách duševních i tělesných. Kolik hříšníků nalezlo tam odpuštění svých vin a nasyceno bylo chlebem života, kolik duševně rozvrácených a zoufalých nabylo tam klidu a pokoje duševního, kolik chorých uzdraveno, zarmoucených potěšeno, vymyká se lidským výpočtům.

Ale Sv. Hora vábí k sobě nejen věřící, zbožné duše: ji navštěvují rádi též všichni přátelé umění. „Jeť perlou barokového umění.“ Tak nazval ji konservátor J. Herain a tuto perlu dali českému národu jesuité.

Bohužel, že tato svérázná, ojedinělá svatyně, za války i v době poválečné, velice sešla. Přes všechno úsilí nedaly se provést ani nejnnutnější opravy. Za války pro nedostatek hmot i dělníků a řemeslníků, po válce pro drahotu hmot, vysoké mzdy a nedostatek prostředků peněžilých. Za válečné rekvisice podařilo se zachránit zvony i varhany, ale proti zubu času mohlo se podniknouti jen velmi málo. Budovy i umělecké památky, zvláště freskové malby a štuky na průčelí a v otevřených chodbách, volají po nutné opravě.

Aby tato poeticky krásná a kouzlem na každého působící svatohorská svatyně nestala se rozvalinou, dohodlo se několik přátel Sv. Hory a založili „Matici Svatohorskou“, jež si vytkla za účel pečovat o opravy a uměleckou výzdobu Sv. Hory. Nejprve chce provést nutné opravy a pak touží do r. 1932, kdy tomu bude dvě stě let, co byla Panna Maria na Sv. Hoře slavnostně korunována, tak důstojně vypraviti, aby všichni, kdož tam přijdou viděti, že Čechové cíí a milují svou nebeskou Ochránkyni a váží si této národní své svatyně.

Výbor Matice jsa si vědom, že tím rychleji a úspěšněji bude moci pracovat, čím širší vrstvy katolického lidu ho budou podporovat a přesvědčen, že každá idea tiskem nejrychleji se šíří a utvrzuje, rozhodl se, že bude vydávat „Věstník Matice Svatohorské“, jenž by šířil úctu Matky boží, oznamoval členům i katolické veřejnosti, jak Matice pracuje, jak opravy a umělecká výzdoba Sv. Hory pokračují, ale též, aby budil zájem o Matici a zjednával jí nových členů a dobrodinců, aby mohla klidně dokonati, co si předsevzala.

Dnes Matice Svatohorská posílá první číslo Věstníku v prostinkém šatu na pout po naší vlasti s heslem: „Pro čest a oslavu Rodičky boží a výzdobu svatohorské svatyně!“ a prosí zdvořile všech, s nimiž se Věstník setká, aby jej dobrotitivě přijali a svým přátelům a známým doporučili.

Na Sv. Hoře, v květnu 1922.

Výbor Matice Svatohorské.

Titulní strana nově vzniklého Věstníku Matice Svatohorské, který na sebe počínaje druhým ročníkem běře název „Svatá Hora“. R. 1922.

Prof. Vladimír Hornov:

K Matce Boží jdem'!

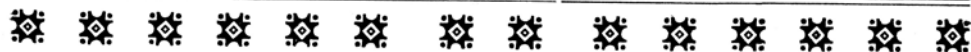
Poutníci jdou zkvětým krajem,
vlaje korouhev,
radostně zní luhem, hájem,
mariánský zpěv.

Všechno kolem v slunné záři,
nebesa i zem,
štěstí svítá každou tváří:
K Matce Boží jdem'!

Složíme své všechno hoře
v sladký její klín,
milosti tam rozlil moře,
Kristus, Boží Syn.

Bez konce a bez břehů je,
roste v šíř i dál,
boly duše uzdravuje,
léčí každý žal.

Máti Boží duši zhojí,
sejme všechnu tíž,
s Ježíšem ji v lásce spojí,
v radost změni kříž.

Upozornění a prosba.

Upozorňujeme své čtenáře, že „Věstník Matice Svatohorské“ bude nyní vycházeti šestkrát ročně, za dosavadní předplatné 5 Kč, ale bude mít nový název „Svatá Hora“. Prosíme zdvořile, aby ho nikdo nevracel v domněnce, že jest to nějaký nový časopis.

První číslo vyjde před Novým rokem.

Nedílnou součástí nového časopisu byly také básně namnoze vyjadřující, tak jako zde, radost, naději a očekávání převeliká (r. 1923). Upozornění čtenářům r. 1922.

SVATÁ HORA.

P. Emilián Paukner, O. Cr.

Svatohorský „Zdravas.“

(Kus národní liturgie české.)

Matičko Boží Svatohorská! Co to je, co to je? Jak jsem se na to těšil, že se zas jednou o Tobě rozpovídám — a teď jakoby mi hrdlo sevřel, a u srdce tak teskno, tak úzko! Ano, stýská se mi po Tobě; stýská se mi po letech, která, žel Bohu, se již nikdy nevrátí; stýská se mi po Tvé svatyni; stýská po věrných strážcích jejích, horlivých synech sv. Alfonse, mých prvních učitelích; stýská se mi po dědečkovi i babičce, kteří mne tam k Tobě vodívali a se mi tolik o Tobě navyprávěli. Už tomu tolik let, co jsem Ti naposledy zpíval „Zdravas!“

Svatohorský „Zdravas!“ Slyšeli jste jej? Aspoň jednou, jedinkrát? Pak vám za to ručím, že ho nezapomenete do smrti. A čím častěji jej slyšíte, tím více se vám líbí. Ale musíte jej slyšeti na Svaté Hoře, od kloučků, za ministranty přistrojených u oltáře, před milostnou soškou Panenky Marie, na stříbrném trůnu —: pak tomu kouzlu neodoláte, kdybyste byli z kamene. Jak to je, čím a proč to je, nedovedu říci — ale je to tak!

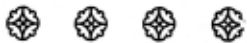
Svatohorský „Zdravas!“ Zpíval jsem jej poprvé, když mi bylo 7 let. Před vánoce 1876 přinesl mne strýček B. na zádech, s nohama v kapsách jeho „burnusu“ zakotvenýma, z mého rodiště Podskalí pod Vorlíkem n. Vlt., na Svatou Horu k babičce a dědouškovi Václavu Fišerovi, který tam byl správcem školy a ředitelem kůru. Dědeček byl prototyp starého českého „kantora“, v nejušlechtilejším slova smyslu. Muzikant od kostí a — od srdce! Učil psát, číst a počítat atd. podle staré metody, a my hravě se učili. (Zemřel 1895 ve Strakonících u svého syna, Bohumíra Fišera, který byl delší řadu let nástupcem otcovým na Sv. Hoře.) Po 4. roce — klučící sotva 10letí — vykonali jsme přijímací zkoušky do „latinských škol“ beze všech obtíží. A hudba, zpěv! Do roka zpívali jsme „z listu“, hráli na housle, tloukli na bubny a silnější troubili na trubku (Clarino) nebo na křídlovku. Nechlubím se, aniž přeháním. Byli jsme k tomu 4 vokalisté, jako knoflíci, jeden menší než druhý a vítali jsme procesí a obstarávali s dědečkem celou kantátu: jeden u sopránu, jeden u altu, dva hráli na housle. Ovšem Palestrina to nebyl, ani Beethovenova „Solemnis“; ale lehké to také nebylo. Otec Františka Ondříčka hrál jednou s námi (chodíval dlouho rok co rok na Svatou Horu), a kýval po každém kusu spokojeně hlavou. Virtuosoové příbramští, pp. Jelínek a učitel Dvořáček, také se za nás nestyděli. Od tohoto dostávali jsme skoro pokaždé šestáček na rozdělení. A hlavní věc, že jsme si již od malička vydělávali svůj chléb. Byli

Vzpomínky na svatohorský „Zdravas“. R. 1923.

jsme již od 7—8 let takřka „pod dekretem“. Tak pomohli ti staří čeští kantorů ve spolku s kněžními stům a stům k řádnému postavení, pěstovali, šířili a podporovali hudebnost a zpěvnost národa, jížto se s uznáním kořil celý svět. Tak vyrůstali z požehnané země české: Mysliveček-Venatorini, od Vlachů „Il. divino Boemo“ zvaný, Měchura, Tomášek, Koželuh, Tůma, Krejčí, Skuherský, Horák, Fibich, Smetana, Dvořák. Talent národní jest lesní školka, jest ornice, která musí býti také pěstěna. A tuto velezáslužnou práci obstarávali svorně a rádi český kněz a učitel. A byly to zejména dóm sv. Víta, Týnský chrám a všechny větší kláštery pražské, kdež nepatrný klučina venkovský, jako vokalista, „udělal štěstí“. Mne a jiných kamarádů ujal se tehdejší p. farář klučenický, pozdější vsdp. komandér ryt řádu křížovníckého, Josef Puchta, když nás slyšel na Svaté Hoře zpívat „Zdravas!“. Bez nebožtíka dědečka, svatohorského „Zdravas“ a p. komandéra Puchty, nebyl bych dnes křížovníkem a děkanem. Bůh jim to zaplať! Když jsme přijeli r. 1880 do Prahy, museli jsme u tehdejšího ředitele kůru křížovníckého a zároveň I. ředitele Národního divadla, Jana Maýra, odbýti si zkoušku. Dal nám Benedictus z Horákovy „Missa Quinta in Es“, Alt solo. Po několika takttech přerušil nás s komplimentem: „Kluci, kdo vás učil?“ A průvodci z kláštera řekl: „Tauglich“. A pak chtěl každý rok vokalisty ze Sv. Hory.

Tak byl svatohorský „Zdravas“ počátkem i mé šťastné budoucnosti. Jakmile jsme jej uměli, představil nás dědeček dp. rektorovi — a engagement bylo uzavřeno. Chodili jsme na celou stravu do kláštera, o Novém roce dostali jsme stejnokroj, byt jsme měli ve škole a k tomu ještě celou alej třešní, které ovšem skoro nikdy nedozrály. „Kam jste se poděly, kam jste se poděly, moje zlaté, mladé časy!“ Poutníci a poutnice zasypávali nás krejčary, syrečky a buchtami, ano „Bavoráci“, na které jsme se vždycky po „Pražácích“ a „Plzeňácích“ těšili nejvíce, dávali nám i šňupavý tabák. My jsme svoje úspory „ukládali“ hned bezúročitelně ve svatohorských krámčích, zejména cukrářských, za pepřené šištičky, které měly sice velmi neestetické jméno, po jistém, velmi užitečném domácím ptáku, ale nám znamenitě chutnaly. Vůbec jsme se měli jako baroní. Pod berlou se od jakživa dobře slouží. Pan fráter Cyprián, kuchař, dělal nám z masových zbytků neprekonatelné „bácy“, po kterých se klukům z celé Příbramě i okolí až do Jerusalema, Milína a Konětop dělaly v ústech laskominy. Za to jsme mu, dobráčkovi, před 1. májem pokradli po celém klášteře, kde jaké staré koště, na pálení čarodějnic. To byly rachejtle! Pražský Hájek by to nedovedl! Ale, pro pána krále! Pořád z cesty a pořád z cesty. Než teď už opravdu zůstanu u hlavní věci. Povím nejprve, **kdy a jak se „Zdravas“ zpívá na Sv. Hoře.**

Pokračování vzpomínek na svatohorský „Zdravas“ naleznete v dalším čísle.

Zemřela paní Anneliese Meutgens

V pátek 14. ledna 2011 ráno zemřela paní Anneliese Meutgens, velká podporovatelka a dobrodinkyně české církve a také Svaté Hory.

Paní Anneliese Meutgens s manželem vlastnili továrnu na psací potřeby v Kolíně nad Rýnem (známe od ní bílé propisky s obrázkem kardinála Tomáška nebo papeže Jana Pavla II. rozdávané v 80. letech). Protože s manželem neměli děti, podporovali intenzivně církev, a protože s bydleli v městečku Hennef - Geistingen vedle kláštera redemptoristů, podporovali především tuto kongregaci.

Přes P. Jana Blesíka, CSsR se paní Anneliese seznámila s kardinálem Františkem Tomáškem a s mnoha dalšími redemptoristy, kterým pomáhala až do posledních dnů svého života.

Vzpomejme jen: P. Karlu Břízovi pomáhala finančně i hmotně (dovozem nedostatkových dílů) při stavbě varhan. Kardinálu Tomáškovi dala nespočetně peněz, kterými on potom mohl podporovat kněze. Mnohokrát přispěla na Svatou Horu, její pomoc za posledních 10 let dosáhla několika miliónů korun.

Velmi výrazně podporovala pana biskupa Antonína Lišku, v podstatě téměř výhradně její zásluhou byl opraven v Českých Budějovicích klášterní kostel Panny Marie a vubudován kněžský domov v Suchém Vrbném.

Malou připomínkou této milé dámy je její fotografie s kardinálem Tomáškem, P. Heinrichem Schuhem a s manželem Rolfem Meutgens a rozhovor, který jsem s ní vedl pro časopis Svatá Hora o Vánocích roku 2006. Naleznete jej v číslech 1/2007 a 2/2007.

Pamatujme na paní Anneliese v modlitbách. Věřím, že když už zde na zemi vykonala tolik dobra, nyní se jistě již raduje u Pána, kde se za nás přimlouvá. Já jí vděčím opravdu za mnoho...

R.I.P.

P. Stanislav Příbyl, CSsR

Zprava: Anneliese Meutgens, manžel Rolf Meutgens, František kardinál Tomášek a P. Heinrich Schuh - provinciál redemptoristů z Kolína nad Rýnem

O Svaté Hoře

Abychom Vám všem, kdo ještě nemáte Kalendář akcí, přiblížili jeho obsah, v tomto a následujícím čísle časopisu přetiskujeme jeho textovou část.

Z HISTORIE

Soška Panny Marie Svatohorské

První pražský arcibiskup **Arnošt z Pardubic** dal v době vlády Karla IV. uprostřed příbramského panství postavit kamenný hrádek, v němž na oltář soukromé kaple umístil podle pověsti prý vlastnoručně vyřezanou mariánskou sošku. V době husitských válek byla soška nejspíše ukryta v příbramských dolech, pak krátce ve farním kostele sv. Jakuba a posléze v dnes již neexistujícím špitálním kostele sv. Jana Evangelisty. Čeští horníci ji odtud v 1. polovině 16. století přenesli na Svatou Horu. Její dějiny jsou s ní od té doby nerozlučně spjaty.

Vznik svatohorské svatyně

První kapli, jejíž zdivo je prý dosud zčásti obsaženo ve zdivu dnešní baziliky, dal dle pověsti postavit ve 13. století rytíř z rodu Malovců jako dík Panně Marii za vyslyšené prosby, když ho ochránila před lupiči. Péče o mariánskou kapli, jak bylo v té době běžné, byla později svěřena poustevníkům. Z nich nejproslulejším se stal **Jan Procházka**. Tento měšťan a pláteník žil až do roku 1619, kdy oslepl, v Nymburku. Později, již jako žebrák, měl v Praze opakovaně sen, v němž byl vybídnut, aby šel na Svatou Horu. Strastiplnou cestou v doprovodu svého osmiletého vnuka dorazil r. 1632 na místo. Po třech dnech modliteb na Svaté Hoře se Procházka zázračným způsobem začal navracet zrak. Zpráva o zázraku na přímluvu Panny Marie Svatohorské se bleskově roznesla po celé zemi i za hranice a přinesla Svaté Hoře davy poutníků. Mezi nimi poutní svatyni roku 1634 navštívil též císař Ferdinand II. se svým synem Ferdinandem III.

Jezuité na Svaté Hoře

Příbramský děkan při nedostatku duchovních v době třicetileté války nemohl vyhovět přáním zástupů zbožných poutníků, a tak byli r. 1647 jako správci Svaté Hory vybráni březničtí Jezuité. O rok později narýsoval slavný vlásky architekt Carlo Lurago velkorysý projekt poutního místa podle italských vzorů. Na jeho výzdobě se podíleli nejlepší umělci doby. Jejich přičiněním zdobí svatyni nejen skvostná štuková a fresková výzdoba, ale též tepaný stříbrný oltář, v jehož centru je umístěna milostná socha Panny Marie Svatohorské. Po této přestavbě se stal svatohorský areál jedním z nejrozsáhlejších a nejvýznamnějších raně barokních objektů u nás.

Ministranti a Svatohorský Zdravas

Jezuité na Svaté Hoře založili fundační školu, která poskytovala vzdělání jak bohatým příbramským měšťanům, tak i nemajetným. Její žáci – **svatohorští ministranti** – přisluhovali při liturgii, vítali troubením procesí poutníků a zpívali Svatohorský Zdravas. V průběhu tří staletí se zde vystříдалo více jak tisíc chlapců, které Svatá Hora ovlivnila

na celý život. Škola přetrvala do roku 1956. Její pamětníci se scházejí při každoroční zářijové pouti.

Korunovace

Dalším impulsem pro poutní ruch byla r. 1732 **korunovace** sošky Panny Marie Svatohorské. Korunování mariánských obrazů a soch bylo zavedeno z popudu italského jezuita Alexandra Sforzy Pallavicini, který došel k názoru, že nosí-li zlaté koruny knížata a králové, tím spíš toto právo přísluší Královně nebes a jejímu Synu. Se souhlasem zvláštní komise pak byly korunovány mariánské obrazy a sochy na nejslavnějších poutních místech. Oslava výročí korunovace svatohorské Madony se od té doby stala každoročně největší poutní událostí na Svaté Hoře.

Roku 1773 byl **jezuitský řád zrušen** a poutní komplex převzali diecézní správci – probošti.

Redemptoristé na Svaté Hoře

Po téměř staleté proboštské správě byla r. 1861 Svatá Hora svěřena do péče redemptoristů, **Kongregaci Nejsvětějšího Vykupitele**, lidovým misionářům. Poté, když byl chrám opraven a dozdoben štukaturou, požádali redemptoristé papeže Pia X. o udělení titulu **basilica minor**, jímž jsou označovány nejvýznamnější kostely. Papež jejich prosbě vyhověl roku 1905. Oslava povýšení byla velkolepá a odpovídala významu titulu i skutečnosti, že se jednalo o první papežskou baziliku v Rakousku-Uhersku.

Období úpadku

V roce 1950 byly kláštery v tehdejším Československu zrušeny. Na Svaté Hoře od té doby působili diecézní kněží. Po Pražském jaru, v letech 1969-1973, se sice redemptoristé pokusili alespoň neformálně na Svaté Hoře obnovit klášterní život, ale v důsledku normalizace vzala tato snaha rychle za své. V době komunismu však žila Svatá Hora v povědomí lidí jako místo, kam bylo možno uniknout před ideologickým tlakem.

SOUČASNOST

Od roku 1990 je **duchovní správa znovu svěřena redemptoristům** a na Svatou Horu opět proudí davy poutníků. Byla obnovena činnost Matice Svatohorské, sdružení příznivců a dobrodinců Svaté Hory. **Znovuobnovený provoz exercičního domu** umožňuje konání duchovních cvičení. V srpnu 1999 poskytla Svatá Hora azyl více než 5000 mladým katolíkům z České republiky, kteří zde strávili několik dní v rámci celorepublikového setkání. Od roku 2005, kdy oslavila Svatá Hora významnou událost – **100. výročí povýšení na basiliku** – zdobí její interiér nový oltář, ambon a další předměty z ateliéru akademického sochaře Otmara Olivy. Svatohorskou bazilikou již čtyři roky zní nové **chórové varhany** postavené varhanářem Vladimírem Šlajchem. Doufáme i ve zdárném dokončení započaté stavby varhan velkých.

I dnes na Svatou Horu putují lidé z celého světa. Výjimkou nejsou ani **poutě z exotických krajín**, např. z Kolumbie, Malajsie, Japonska nebo Bogoty. I **památník** vysídlených obyvatel z italského Valle di Ledro, který byl instalován roku 2009, je důkazem neustálé životnosti Svaté Hory v celoevropském měřítku.

Pokračování v dalším čísle

Poutníci na schodišti ke korunovačnímu oltáři

Svatohorští redemptoristé a ministranti kolem sochy P. Marie

Okénko Matice Svatohorské

Kalendář akcí

Podobně, jako v minulých letech, i pro liturgický rok 2010/2011 připravila skupina zaměstnanců Svaté Hory pro poutníky i ostatní návštěvníky Kalendář akcí, letos v nákladu 8000 ks. Ten poskytuje přehled o významných liturgických událostech roku a také obsahuje zcela nově zpracovanou stať o historii a současné nabídce Svaté Hory pro příchozí (viz na jiném místě časopisu). Matica Svatohorská se letos opět finančně podílela na jeho vydání, které podpořila částkou 15.840 Kč.

Vánoční CD

Matica Svatohorská ve spolupráci s Římskokatolickou farností a s Kongregací redemptoristů vydala vánoční CD Svatohorského chrámového sboru a komorního orchestru pod názvem „Vánoce na Svaté Hoře.“ Z nákladu 500 ks bylo 350 ks určeno k prodeji. O tato CD byl velký zájem, téměř celý náklad je vyprodán (zbývá asi 20 ks).

Haptický model

V prosinci 2010 zakoupila Matica Svatohorská haptický (dotykový) model Svaté Hory vyrobený z kovové slitiny. Je určen především pro lidi slabozraké či slepce, kteří nemají možnost vidět Svatou Horu. Ti tak konečně získají možnost z hmatového vjemu velmi přesně poznat architektonické rozvržení areálu i s přílehlým náměstím. Model ale poskytne nevšední letecký pohled i všem ostatním poutníkům i turistům.

Umístění modelu je věcí dalšího jednání, je však zamýšleno v areálu Svaté Hory tak, aby byl model volně přístupný. Jeho výroba trvala 9 měsíců, je zhotoven v měřítku 1:300, váží 25 kg a je sestaven z 1423 dílů. Autory jsou Jan a Emil Zedníkoví.

Koncertní hudba na Svaté Hoře

I letošní rok se pod záštitou Matice Svatohorské a ŘKF na Svaté Hoře koná cyklus koncertů „Hudba v nezvyklých souvislostech,“ jejichž hlavním organizátorem je svatohorský regenschori Pavel Šmolík a uměleckým garantem titulární svatohorský varhaník Doc. Jaroslav Tůma.

První koncert s podtitulem Poesie na šesti strunách proběhne již v úterý 22. února v komorním prostoru zrestaurovaného biskupského pokoje. Jeho interpretem bude mladý talentovaný kytarista, absolvent pražské Akademie múzických umění v Praze, Ivan Boreš.

Druhým akcí cyklu bude večerní koncert o vigílii slavnosti Korunovace ve vnějších prostorech baziliky, u Korunovačního oltáře. Uslyšíme barokní hudbu v podání orchestru Atlantis Collegium pod vedením V. Podrazila se sólistkou J. Levicovou.

25. září pak proběhne tradiční varhanní koncert, tentokrát „pouze“ pro dvoje varhany v podání Miloslavy Šmolíkové a Pavla Šmolíka.

Novinky ve stavbě Velkých varhan

Varhany, jejichž stavba probíhá od prosince 2008, dále rostou. Do konce února 2011 bylo proinvestováno téměř 3.500.000 Kč.

V roce 2010 byly varhanářskou dílnou Vladimíra Šlajcha provedeny práce za 1.800.000 Kč. Jedná se zejména o stavbu varhanní skříně a traktury, které vyžadují minimální vynakládání prostředků na nákup materiálu. Výše pravidelných plateb Matice varhanářské dílně totiž nedovoluje postupovat větším tempem a investovat tak např. do výroby cínových píšťal apod.

Ze zmíněného 1.8 mil. Kč, proinvestovaného loňského roku, pochází z veřejné sbírky přibližně 800.000 Kč. Za téměř 1.000.000 Kč pak vděčíme Vám, dárčům a členům Matice Svatohorské. Zastupitelé Města Příbrami na svém jednání 6. září 2010 poskytli na stavbu varhan účelovou dotaci v hodnotě 200.000 Kč.

V průběhu prvního pololetí roku 2011 dojde k demontáži starých varhan. Snahou je, aby nástroj byl alespoň zčásti využit jako materiál pro stavbu menšího nástroje, bude-li to možné. Zatím jediným zájemcem je farnost Krucemburk.

Varhanářská dílna bude pracovat na zhotovení hracího stolu a pokračovat ve výrobě traktury. Je třeba objednat speciální součástky, aby mohlo být s pracemi započato. Proto je nutné shromáždit větší finanční obnos.

Miloslava Šmolíková, jednatelka

Všem dárčům patří velký dík • Doufáme i nadále ve Vaší přízeň • Na dobrodince Svaté Hory je denně pamatováno v modlitbách a každý pátek v 7.00 hodin je za ně v bazilice sloužena mše svatá • Aktuality o Velkých varhanách naleznete na www.svata-hora.cz/varhany.

Stavbu Velkých varhan dosud svým velkorysým darem dosud podpořili:

100.000 Kč a více darovali

Město Příbram

Otto Lang

rodina Mikšátkova

Ludmila Vejmoláková

50.000 Kč a více darovali

Masokombinát Příbram, a. s.

Jan Fuchs

Milan Řehořek

Jiří Šindelář

10.000 Kč a více darovali

Svatohorští ministranti

Mrazíry Plzeň Dýšina

DC Ravak Jih, a. s.

PBTisk, s.r.o. Příbram

Václav Adam

Ivan Balík

Anežka a Milan Bartáškovi

Anna Blachowiczová

Anna Bolková

Magdalena Brychtová

Jaroslava Čemusová

Dvořákoví

Ladislav a Ludmila

Falcníkoví

Alexandra Fuchsová

Ivan Fuksa

Jiří Gutwirth

Ján Chvalník

Jaromíra Holečková

Věra Jonášová

Karel Kavalec

Jan Klán

Václav Klán

Lubomír Kočvara

Karel Kolín

Stanislav Kosík

Eliška Koullová

Jan Kureš

Jaroslava Laurová

Václava Lehká

Pavel Málek

Jana a František Michálkovi

Pantoflíčkovi

Bohuslav Pazderník

František a Eliška

Rozsypalovi

Václav Secký

Ludmila Spilková

Antonín Suchopár

Ivan Svoboda

Miloslava a Pavel Šmolíkoví

Marta Špilauerová

Jiří Štoviček

Anna, Dominik a Jaroslav

Tauchmanovi

Eva Trojanowiczová

Alena Vaňková

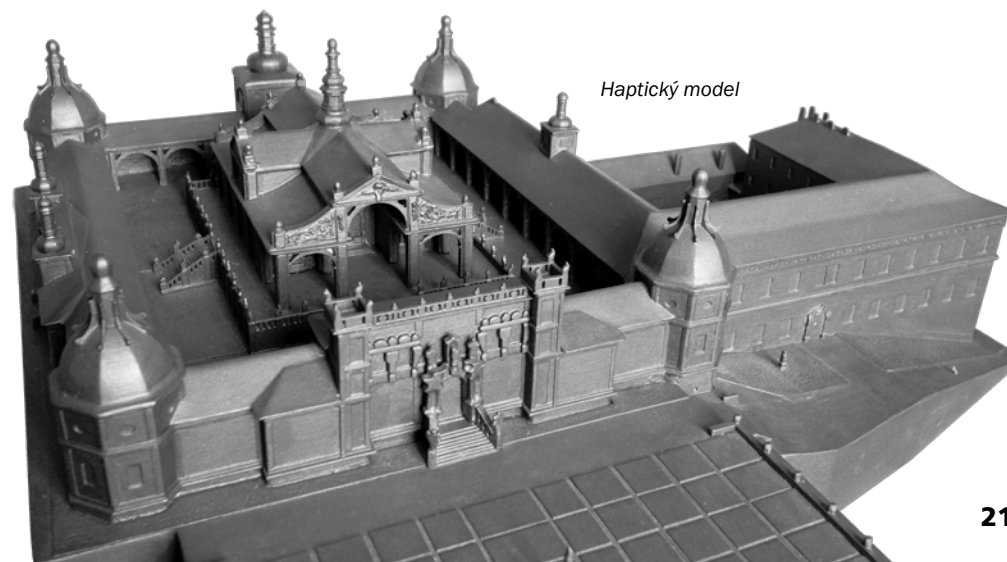
Naděžda a Josef

Voborských

Lubomír Vylíčil

Jaroslav Žalud

a další drobní dárci

Haptický model

Ježíš řekl svým učedníkům: „Při modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohané; oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov.

Nebudte jako oni; vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte. Vy se modlete takto: Otče náš, jenž jsi na nebesích, buď posvěceno tvé jméno. Přijď tvé království. Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi. Náš denní chléb dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám. A nevydej nás v pokušení, ale vysvobď nás od zlého.

Neboť jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec; jestliže však neodpustíte lidem, ani váš Otec vám neodpustí vaše přestoupení.“ (Mt 6,7-15)

Jedním z projevů postu – zříkání se – je trpělivé a vytrvalé odpouštění našim blízkým. Odpouštění je proces, který často vyžaduje modlitbu a zřetelné vědomí své vlastní slabosti a nedostatečnosti, která sama vyžaduje odpouštění druhých i Boha.

Ježíš dokonce dává naše odpuštění druhému do přímé souvislosti s odpuštěním Jeho samého. Jak se zachováme k bližnímu, tak se Bůh zachová k nám.

Můžeme tedy využít moci našeho Pána, který nám chce dát milost odpuštění vůči všem, kteří nám ublížili – a tak se vnitřně osvobodit od otroctví svázanosti zlobou, neláskou, pýchou, bolestí... Jedině Bůh má moc v našem srdci vytvořit prostor „puštění se“ křečovitého domáhání se spravedlnosti.

Pane Ježíši, dej, ať odpustíme všem, kdo se proti nám provinili. Ať naše ochota odpustit je uzdravujícím postem a přípravou na přijetí Tvého dokonalého odpuštění, které jsi nám získal velikonočním tajemstvím své smrti a zmrtvýchvstání. Amen.

Odpusťme

Dej nám znamení

I přišli farizeové a začali se s ním přít; žádali na něm znamení z nebe a tak ho pokoušeli. V duchu si povzdechl a řekl: „Proč toto pokolení žádá znamení? Amen, pravím vám, tomuhle pokolení nebude dáno žádné znamení.“ Odešel od nich, vstoupil opět na loď a odjel na druhý břeh. (Mk 8,11-13)

„Jsi-li Syn Boží, udělej z kamenů chléb, skoč z chrámu a budou ti posluhovat andělé, dám ti toto všechno, když se mi pokloníš.“ Ďábelskému pokoušení Ježíš čelil po celý svůj život. Měl neustále možnost použít svoji Božskou moc pro osobní reklamu, nebo – v případě farizeů a učitelů zákona – jako „důkaz na objednávku.“ Nechtěli přijmout Ježíše, protože se vymykal jejich představám. Jako Boží Syn se jim zdál být příliš obyčejný. A navíc – byl člověkem. Zcela jinak by tomu bylo, kdyby v pokore očekávali, kdy Ježíš udělá znamení a přijali Boží svobodu a Boží vůli. Oni však chtěli Bohu diktovat, chtěli ho vtěsnat do rubrik Zákona. Nechtěli Božímu Duchu dovolit vanout, kam chtěl.

Udělejme dnes radost našemu Pánu a všímejme si obrovských Božích znamení, kterými nás Pán zahrnuje den co den a pak mu vyjádřeme poděkování a lásku tím, že mu vyhradíme větší prostor v našich srdcích. Tak začneme konat jeho vůli, a už nebudeme potřebovat žádné důkazy o jeho existenci či velikosti jeho moci.

P. Josef Michalčík, CSsR

Skrze Zákon jsem Zákonu umřel, abych žil pro Boha. Spolu s Kristem jsem ukřižován. Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus. Avšak tento život v těle žiji ve víře v Božího Syna, protože on mě miloval a za mě se obětoval. (Gal 2,19-20)

Apoštol Pavel byl setkáním s Kristem osvobozen od své nedokonalé představy Boha, kterou vyjadřoval židovský Zákon. S Kristem přišla do Pavlova života nová dimenze poznání. Nový směr, kterým se stala svoboda Ježíše Krista. Pavel celý svůj život založil na Ježíši, jehož lásku a milosrdenství zakusil. Celá snaha apoštola národů, všechna jeho utrpení, hledání, touhy a také završení jeho života směřovaly k lásce, kterou si ho Ježíš zamiloval, a z níž se za Pavla obětoval.

Náš duchovní život má být zakotven v této Kristově lásce. Zajistě, ještě jsme se s ní plně nesetkali a v celistvosti ji zakusíme až v nebi, ale můžeme ji

Z lásky umřel, aby žil

hledat a růst v ní již nyní. Čím více v nás zakoření vědomí, že jsme Bohem milováni až do krajnosti jeho kříže, tím více svobody v nás bude. Nebude to svévole, ale dobrovolná ochota radostně se podřídit ve všem Tomu, kdo je naším Spasitelem. Náš život tady na zemi pak bude životem samotného Krista, který se v nás bude projevovat, aniž by popřel naši originalitu a identitu.

Pane Ježíši, dej nám milost, ať i dnes nalézáme znaky Tvé nekonečné lásky k nám, ať si Tě ještě více zamilujeme a podle toho pak jednáme. Amen.

Duchovní slovo

Dokončení ze strany 3

Lecko nám hned namítne, že za dvacet století toto Slunce nerozptýlilo mlhy hladu, válek, teroru... Kdo však za tyto jevy ve skutečnosti může? Právě my bychom si měli na začátku nového roku uvědomit cenu víry a dokázat o ni bojovat. Vždyť proti víře existuje tolik pokoušení, tolik překážek. Dnešní společnost je vysloveně konzumní – chce co nejvíce mít, co nejvíce si užít. Ale právě víra nám připomíná Ježíšova slova: „Nestarejte se přespříliš, co budete zítra jíst, čím se odívat...“ Uvědomme si, že kdo vytrvá, ten pozná „Boha, milujícího všechno, který napomáhá k dobrému.“

Leckomu na prahu nového roku je tak trochu úzko: Co tento rok přinese? Jaká hora obtíží se na mě naválí? Co nového a neznámého se na mě přihně? Ale tak docela nový a neznámý ten zítřek zase nebude. Mínulost docela neodplynula – je uložena v naší paměti a jde s námi dál v našich vzpomínkách, v našich zkušenostech. Co jsme vloni prožili, bude ovlivňovat i naši budoucnost. Přece ale do nových dnů vzhlížíme s čerstvou dychtivostí, s novým očekáváním i s obavou.

Dvě skutečnosti nám mohou přispět na pomoc, abychom do budoucna hleděli klidněji a bez obav. První je důvěra v Boha, druhou pak důvěra v sebe.

Naše důvěra v Boha vychází z vědomí, že celé dějiny světa a všeho lidstva jsou časem spásy, jsou už vykoupené Pánem Ježíšem. Do Boží ochrany se můžeme svěěřovat kdykoliv. Můžeme prosit o sílu, abychom všechno, co přijde, zvládli, vydrželi, unesli. A Bůh svou pomoc nikdy neodmítá!

Vedle důvěry v Boha máme právo důvěřovat také sobě. Věřit, že v sobě máme víc síly a schopností, než si vůbec uvědomujeme. Jde o to, abychom své síly dokázali používat správným způsobem a v pravou chvíli.

První den nového roku patří Panně Marii a jistě není těžké uhadnout proč: ze všech stvořených bytostí v dějinách této planety nenajdeme lepší, než Marii! Ona jediná dokázala dokonale naplnit vůli Boží ve svém životě. Ona je tím člověkem, prostřednictvím něž mezi nás vstoupil Bůh. Její pokorné „fiat – staň se“ nám otevřelo prameny Boží lásky. Proto se křesťané obracejí právě k ní. Následujeme je i my, a volejme „Staň se!“

Církev na prahu nového roku neúnavně svolává na své děti požehnání také slovy Mojžíše: „*At ti Hospodin žehná a ochraňuje tě. At k tobě obrátí svou tvář a dopřeje ti pokoje...*“ Nevykřikuje halasně „Šťastný a veselý!“ – to je vlastně pouze společenská fráze, neboť štěstí je náhoda a veselost není pro člověka každodenním zbožím.

Jak si vlastně vůbec lidé představují nový rok? Šťastný nový rok? Různě. Ale podívejme se zpět: Také před rokem jsme si přáli „šťastný a veselý.“ A byl? Mnoho našich blízkých stonalo, další zemřeli, jiní nařikali na drahotu, i v minulém roce bylo mnoho nenávisti, válek, terorizmu, zabíjení. Štěstí a veselosti nebylo věru nazbyt!

Přesto si přejeme, aby ten nový rok byl dobrý: ale on bude dobrý, když my všichni budeme dobří křesťané, když budeme dobrými lidmi. Začali jsme s Božím požehnáním, denně budeme o Boží požehnání prosit, každý den respektovat Boží příkázání, každý den naplňovat láskou a v tom budeme šťastní a veselí.

My redemptoristé se chceme i v tomto roce snažit Vám na této cestě pomáhat.

Ztotožněme se s kardinálem Newmanem. Ten se v promluvě na Nový rok modlil slovy:

„*Pane, daruj mi duši, která nezná reptání, vzdychání a nářky o své já. Pane, dej mi smysl pro humor, propůjč mi pochopení pro žert; dej mi poznat v životě trochu štěstí, abych je mohl rozdávat druhým.*“

P. Ladislav Škrňa, CSsR

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2011

11. 3. - 13. 3.	13.00 Víkend se sv. Lukášem • P. Anton Verbovský, CSsR	800 Kč
21. 3. - 23. 3.	13.00 Setkání pastoračních asistentů Arcibiskupství pražského • P. Vladimír Málek	-
24. 3. - 27. 3.	13.00 Exercicie pro zdravotníky • Mons. Aleš Opatrný	1.200 Kč
11. 4. - 15. 4.	8.00 Uzdravení rodových kořenů • P. Josef Michalčík, CSsR	1.510 Kč
9. 5. - 13. 5.	8.00 S Pannou Marií Svatohorskou I. • P. Zdeněk Šilhánek, CSsR	1.510 Kč
20. 5. - 22. 5.	13.00 Víkend se sv. Janem • P. Anton Verbovský, CSsR	800 Kč
30. 5. - 3. 6.	8.00 Modlitba – základ života • P. Josef Michalčík, CSsR	1.510 Kč
6. 6. - 10. 6.	8.00 Kontemplovat Kristovu tvář • P. Anton Verbovský, CSsR	1.510 Kč
16. 6. - 19. 6.	13.00 Exercicie pro rozvedené i znovu seždané • Mons. Aleš Opatrný	1.200 Kč
20. 6. - 25. 6.	8.00 Exercicie pro kněze, trvalé jáhny a bohoslovce • P. Józef Augustyn, SJ	2.310 Kč
25. 7. - 29. 7.	8.00 Exercicie pro pedagogy, katechety, studenty ped. oborů, past. asistenty • P. Angelo Scarano	1.510 Kč
8. 8. - 12. 8.	8.00 O posledních věcech v naději • P. Anton Verbovský, CSsR	1.510 Kč
15. 8. - 19. 8.	8.00 S Pannou Marií Svatohorskou II. • P. Zdeněk Šilhánek, CSsR	1.510 Kč
29. 8. - 2. 9.	8.00 Ježíš uzdravuje svým Duchem • P. Josef Michalčík, CSsR	1.510 Kč
28. 9. - 1. 10.	13.00 Exercicie pro varhaníky a chrámové hudebníky • P. Christian Martin Pšenička, OPraem	1.200 Kč
7. 10. - 9. 10.	13.00 Setkání pastoračních asistentů Arcibiskupství pražského • P. Vladimír Málek	-
10. 10. - 14. 10.	8.00 S Pannou Marií Svatohorskou III. • P. Zdeněk Šilhánek, CSsR	1.510 Kč
6. 11. - 12. 11.	8.00 Exercicie pro kněze I. • Mons. Ladislav Hučko	2.310 Kč
13. 11. - 19. 11.	8.00 Exercicie pro kněze II. • P. Vladimír Málek	2.310 Kč
20. 11. - 26. 11.	8.00 Exercicie pro kněze III. • Miloslav kardinál Vlk	2.310 Kč
27. 11. - 1. 12.	13.00 Exercicie Arcidiecézní charity Praha • P. Vojtěch Eliáš	1.800 Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 hodin večer v refektáři kláštera. Datum i čas konce exercicií je uveden u konkrétních kurzů. Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram - Svatá Hora, Exerciční dům, 261 80 Příbram II/591 nebo e-mailem na adrese ex.dum@svata-hora.cz případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

22. 2.	Hudba v nezvyklých souvislostech I. – V 19.00 koncert v biskupském pokoji „Poezie na šesti strunách“ I. Boreš – kytara	
9. 3.	Popeleční středa. Udělování popelce při všech mších Hudba při mši svatě v 17.00: J. Olejník - Česká mše z Andělské hory, mešní proprium	
12. 3.	Zpívané latinské chorální nešpory v 16.30. Návčiv v 16.00	MONS
13. 3.	1. neděle postní. Hudba při mši svatě v 9.00: A. Bruckner - Windhaager-Messe	SHS, lesní rohy
19. 3.	Svatého Josefa, Snoubence P. Marie. Mše svatě v 7.00, 9.00, 11.00 a 17.00	
25. 3.	Zvěstování Páně. Mše svatě v 7.00, 9.00, 11.00 a 17.00	
9. 4.	Postní duchovní obnova. Program: 9.00 přivítání, katecheze, kající pobožnost, adorace, příležitost ke svátosti smíření, 11.00 mše svatá, 12.00 koncert v rámci postní duchovní obnovy Zpívané latinské chorální nešpory v 16.30. Návčiv v 16.00	vede P. Tomáš Roule SHS, P. Šmolík - varhany MONS
17. 4.	Květná neděle. V 9.00 a 11.00 začíná mše svatá žehnáním ratolestí na náměstí a průvodem. Hudba při mších sv. v 9.00 a 11.00: P. Šmolík - Pašije podle Matouše ad.	SHS, komorní orchestr
21. 4.	Zelený čtvrtek. V 17.00 mše svatá na památku poslední večere. Hudba: M. Duruflé - Ubi caritas, Tantum ergo ad.	SHS
22. 4.	Velký pátek. V 15.00 Křížová cesta v parku. Velkopáteční obřady v 17.00 Hudba při velkopátečních obřadech: chorální Janovy pašije ad.	SHS
23. 4.	Obřady velikonoční vigílie v 21.00. Hudba: B. Korejs - Responsoriální žalmy ad.	SHS
24. 4.	Boží hod velikonoční. Hudba při mši svatě v 9.00: J. N. Hummel - Missa in B ad.	SHS, orchestr
25. 4.	Pondělí velikonoční. Mše svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30 V 16.30 velikonoční koncert Svatohorského chrámového sboru.	SHS, orchestr
1. 5.	2. neděle velikonoční. Hudba při mši svatě v 9.00: H. Schroeder - Missa Lux et origo	SHS
7. 5.	Poutní mariánská sobota (1. sobota v měsíci). Pravidelné mše zůstávají zachovány. Program: 9.00 Mše svatá. Poté katecheze, adorace, možnost přijetí svátosti smíření, mariánská pobožnost.	vedou svatohorští redemptoristé
13. 5.	P. Marie Fatimské. Hudba při mši svatě v 17.00: Skladby pro harmonium a zpěv.	K. Falcníkova, P. Šmolík

SHS - Svatohorský chrámový sbor, MONS - Centrum pro duchovní hudbu

Otevírací doba a pořad bohoslužeb na Svaté Hoře

- Neděle:** Areál otevřen 6.30 - 17.00
Mše svatá v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30
Modlitba posvátného růžence v 15.00, zpívané nešpory v 16.15
Před mší svatou v 7.30 Anděl Páně a vystavení milostné sošky
Požehnaní milostnou soškou a uctívání po mši svaté v 7.30, 9.00, 11.00 a po nešporách v 16.15
- Pondělí - sobota:** Areál otevřen 6.30 - 18.00
Mše svatá v 7.00, 9.00 a 17.00
Modlitba posvátného růžence v 16.30
Před mší svatou v 7.00 Anděl Páně a vystavení milostné sošky
Požehnaní milostnou soškou a uctívání po mši svaté v 7.00, 9.00 a 17.00
Svatohorské schody otevřeny 8.00 - 17.00 (v zimě jen do 15.30)
Schody: Příležitost ke zpovědi je půl hodiny přede mší svatou, na požádání kdykoli.
Svatost křtu: Je vhodné, aby rodiče křtěného dítěte absolvovali přípravu ve své farnosti.
Svatost manželství: Je třeba, aby se zájemci o tuto svátost o ni ucházeli u faráře v místě svého bydliště.
Ve středu od 18.00 katechismus pro dospělé ve farním sále.
Ve čtvrtek po odpolední mši svaté půlhodinová adorace.
V pátek mše svatá v 7.00 obětována za dobrodince Svaté Hory a živé i zemřelé členy Matice Svatohorské.
V sobotu po mši svaté v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením proseb. Můžete je zasílat poštou, e-mailem prosba@svata-hora.cz, formulářem na <http://www.svata-hora.cz>, nebo je předat osobně v sakristii.
V sobotu po mši svaté v 9.00 hodin setkání ministrantů. Kontakt: ministranti@svata-hora.cz.
1. sobota v měsíci květnu až říjnu Poutní mariánská sobota. Mše svatá v 7.00, 9.00 a 17.00 zůstávají zachovány.
Po mši svaté v 9.00 katecheze, adorace s možností přijetí svátosti smíření a mariánská pobožnost.
3. neděle v měsíci přenáší mši svatou v 9.00 Radio Proglas.
Jedenkrát v měsíci v 16.30 latinské zpívané chorální nešpory. Návčiv v 16.00.
V postní době v pátek od 16.30 a v neděli od 15.00 křížová cesta místo modlitby posvátného růžence.
V květnu denně kromě čtvrtku a neděle po odpolední mši svaté májová pobožnost s katechezí.

Úřední hodiny farního úřadu

pondělí - pátek: 9.00 - 12.00; 13.00 - 15.30

Prodejna knih a poutního zboží, Svatohorské poutní muzeum a průvodcovská služba

Provozuje Sacromontana, s.r.o., IČ: 27363261, DIČ: CZ27363261, odp. os. Martina Jechortová.

Kontakt: +420 318 429 943, +420 731 619 800, fax: +420 318 429 934, e-mail: prohlidka@svata-hora.cz.E-shop: <http://shop.svata-hora.cz>**Otevírací doba Svatohorského poutního muzea a prodejny poutního zboží** neděle: I. - XII.: 9.00 - 17.00

pondělí - sobota: I. - III. & XI. - XII.: 10.00 - 15.00 • IV. - V. & IX. - X.: 9.00 - 16.00 • VI. - VIII.: 9.00 - 17.00

Expozice Svatohorského poutního muzea ke zhlédnutí v rámci prohlídky zdarma. Mimo prohlídku vstupné 10 Kč.**Prohlídka areálu** s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V. - IX. denně v otevíracích hodinách muzea, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou Svatohorského poutního muzea.

Prohlídka větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Cena prohlídky 50 Kč / 30 Kč, rodinné vstupné 130 Kč, cizojazyčný výklad 70 Kč / 50 Kč, děti do 6 let zdarma.**Prohlídkový okruh Svatá Hora v čase i nad časem** zahrnuje projekci filmu o Svaté Hoře v Mníšecké kapli, prohlídku stálé výstavy na letním kůru a Svatohorského poutního muzea. Vstupné 50 Kč / 30 Kč, rodinné vstupné 130 Kč.

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Římskokatolická farnost Svatá Hora, 261 80 Příbram II - 591, tel.: 318 429 930, fax: 318 429 934, e-mail: basilica@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>. Vychází 6x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu - dobrovolný dar (náklady na 1 výtisk činí 15,- Kč + poštovné). Řídí redakční rada, zodpovídá P. Anton Verbovský, CSsR. Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima spol. s r. o. Expedici zajišťuje Karmelitánské nakladatelství, s. r. o.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s., okresní pobočka Příbram, č. ú. 520395309/0800.
Zájemci o pravidelné odebírání pište na adresu redakce.

Živý betlém u Březnické brány

